

Sveti Ivan Krstitelj, Isusov preteča, pripravlja židovski narod za Isusov dolazak. A budući da i mi danas želimo ovo Došašće proživjeti kao pripremu za dolazak Isusa osobno svakome od nas, i te kako nas zanima što Ivan savjetuje onima kojima Isus dolazi. Njega slušajući i mi se raspoložujemo za susret s Kristom.

Ivanovi savjeti: "Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema; u koga je hrane, neka učini isto tako; ne utjerujte više no što vam je potrebno; nikome ne činite nasilja." čini nam se previše "horizontalnima". Doista, gdje je tu "duhovna priprava, duhovna obnova"? Pa to je čisti humanizam, briga za socijalno ugrožene, caritas! Tu je u prvom planu čovjek, a ne Bog. Je li to ispravan put?

Koliko god čeznuli za susretom s Bogom, koliko god kao vjernici shvaćali prvenstveno ljubav prema Bogu, uviđamo da nam do Boga jednostavno nije moguće doći zaobilazeći čovjeka. Čovjek je put crkve, rekao je sveti Ivan Pavao II. (Redemptor hominis). Izgleda da se na putu prema Bogu tu stepenicu ne može i ne smije preskočiti: naime čovjeka, i to - konkretnog čovjeka. Za kršćane nije to samo „horizontala“, puki humanizam (lišen transcendencije). Naprotiv, ljubav prema čovjeku nije tek put do ljubavi prema Bogu, nego to upravo jest ljubav prema Bogu. Isus je ta dva puta proglasio jednim putem. A sv. Augustin reče da je ljubav prema Bogu prva u redu zapovijedanja, a ljubav prema čovjeku prva u redu izvršavanja. Jedinstvo ova dva puta (horizontalnog i vertikalnog) nije tek imperativ za nas zbog naše posluš-

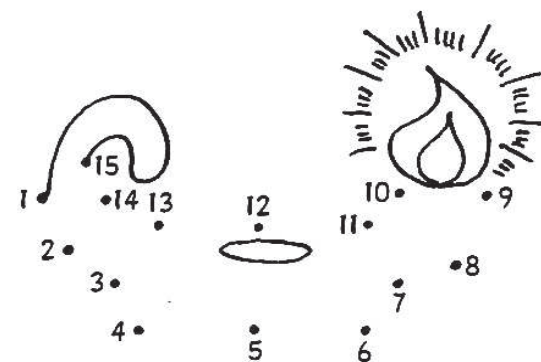
nosti Isusovoj zapovijedi, već prvenstveno zbog prihvaćanja samog Isusa. Već sam njegov dolazak nam je nadahnuće za naš život i ponašanje. Vječni Bog postao je čovjekom. Hipostatsko sjedinjenje božanske s ljudskom naravi u Kristu trajni je poziv svakom kršćaninu da o Bogu više nikad ne razmišlja apstraktno. Bog i čovjek za nas kršćane jest jedno – u Kristu Isusu.

Biti s Bogom, susresti Boga nije stoga moguće bez Isusa Krista koji je "savršeni Bog i savršeni čovjek" (Deus perfectus et homo perfectus). Odatle: ljubiti čovjeka – i to konkretnog čovjeka koji je potreban naše konkretne pomoći – eminentan je posao kršćana. To je "vjera ljubavlju djelotvorna" (Gal 5,6). To je pravi put k Bogu. Čovjek.

Molimo da nam se otvore oči te vidimo, i da nam se otvore ruke i srce u ovim svetim i milosnim danima došašća da uz ljubimo Isusa Krista, koji se za nas rodio, da bi nas preporodio na život djece Božje a isto tako da uz ljubimo i brata čovjeka, nadasve onog koji je potreban naše ljubavi i naše dobrote, jedino tako nam Krist može doći i omogućiti susret s Bogom.

Ovo je istinita priča jednog misionara. U božićnom vremenu 1994. godine dva mlada misionara držali su sat vjeronauka skupini dječaka i djevojčica koji su bili napušteni, zlostavljani i ostavljeni u jednom mskovskom sirotištu.

Većina djece nije nikada čula za Božić pa su ova dva misionara započela priču o Mariji, Josipu i njihovom dolasku u Betlehem gdje nije bilo mjesta za njih pa su tako morali ići u staju gdje je dijete Isus rođeno i položeno u jaslce. Tijekom priče djeca i službenici u sirotištu sjedili su zadivljeni. Završivši priču, misionari su podijelili djeci po tri komada kartona da naprave od njih grube jaslce. Svatko je dobio mali žuti kvadratić izrezan iz rupca. U gradu nije bilo šarenih papira. Slijedeći upute djeca su izrezala papir i pažljivo posložila trake koje su poslužile kao slama u jaslama. Maleni flanelni kvadratići izrezani iz istrošene spavačice poslužili su kao djetetov pokrivač. Bebu lutkicu napravili su od pliša koji su dobili iz Amerike. Dok su djeca bila zaokupljena izrađivanjem jaslca dva misionara su šetala uokolo da vide treba li ikome pomoći. Ovdje nastavlja misionar: "Sve je išlo uobičajenim tokom dok nisam došao do stola gdje je sjedio mali šestogodišnji Miša. Izgledalo je kao da je završio s radom. Kad sam se približio dječakovim jaslicama začudio sam se vidjevši u jaslicama ne jedno već dvoje djece. Brzo sam se obratio prevoditelju i zamolio ga da upita dječaka zašto je stavio u jaslce dvije bebe. Prekriživši ruke, dječak je, gledajući u jaslce, ponovio još jednom priču ozbiljnim tonom. Točno je prepričao priču o Božiću (što je bilo

jako neobično za tako malog dječaka), sve dok nije došao do dijela gdje Marija stavlja dijete u jaslce. Tada je Miša sam izmislio svoju verziju završetka i rekao: "Kada je Marija položila dijete u jaslce, Isus me pogledao i pitao imam li mjesto gdje ću živjeti. Rekao sam mu da nemam ni mamu ni tatu i da nemam gdje živjeti. Onda mi je Isus rekao da mogu ostati kod njega. Ja sam mu odgovorio da ne mogu jer nemam poklon za njega kao i ostali. Ali ja sam toliko želio ostati s Isusom pa sam pomislio da bih mu mogao dati na poklon ono što imam. Ako bih ga grijao, to bi mu možda bio dobar poklon." Onda sam upitao Isusa: 'Ako te ugrijem, hoće li to biti dovoljno dobar poklon?' A Isus mi je rekao: 'Ako me budeš grijao, to će mi biti najbolji poklon koji mi je itko ikada poklonio!' I tako sam ušao u jaslce, a Isus mi je rekao da mogu ostati s njim – zauvijek." Dok je Miša završavao priču njegove oči su se punile suzama koje su obilno tekle malim obrazima. Prekrivši lice rukom nagnuo se nad stol dok su mu se ramena trzala od jecaja. Napokon, malo siročće našlo je nekoga tko ga neće nikada napustiti ni zlostavljati, nekoga tko će ostati s njim ZAUVIJEK...

Bože, ti vidiš: mi s vjerom očekujemo
blagdan rođenja Gospodnjega.

Molimo te da nam bude događaj
spasenja te ga radosno proslavimo
svečanom službom hvale.

24. PROSINCA - ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA

- ☞ 09.00 – župna sveta misa
- ☞ 11.00 – sveta misa sa sudjelovanjem djece i roditelja
- ☞ 18.00 – večernja sveta misa sa sudjelovanjem mladih

Danas je 3. nedjelja došašća - NEDJELJA CARITASA

Darovi su za potrebe župnog i Nadbiskupijskog Caritasa.
Svoje priloge za Caritas možete donijeti kroz cijelo božićno vrijeme, kao i
tokom cijele godine.

Večeras u 19h: PREDBOŽIĆNI KONCERT. Nastupaju zborovi naše
župe: Dječji zbor, Zbor mladih, Veliki zbor i Bend mladih.

* Svete mise **ZORNICE** s jutarnjom molitvom iz časoslova slavimo
svaki dan u 6 sati.

* **BOŽIĆNA ISPOVIJED** za sve župljane je u četvrtak, 21. XII od 9 sati
prije podne i od 17 sati.

* **24. 12. na ČETVRTU NEDJELJU DOŠAŠĆA** svete mise su u 9 i 11.

* Na Badnju večer, u 21 sat bit će **MISA BDIJENJA** koju će svo-
jim pjevanjem animirati dječji zbor. U 24 sata je svečana božićna
POLNOĆKA.

* Na **BOŽIĆ** svete mise su u 9 i 11 sati.

Nedjeljni liturgijski listić

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA

17. PROSINCA 2017.

ŽUPA GOSPE U SITI - STROŽANAC

220

god. V :: br. 220.

NEDJELJNA PORUKA

„Ne bijaše on svjetlo, nego da posvjedoči za svjetlo.“

Ivan je bio poslan od Boga da navijesti Isusov dolazak. Zato ga nazivamo Pretečom. Krstio je ljude na rijeci Jordanu (stoga ga nazivamo i Krstiteljem), propovijedao je, pozivao ljude na obraćenje i tako pripremao put Gospodinu. Zbog silne snage u njegovim riječima mnogo je ljudi k njemu dolazilo, pa su neki pomislili da je on Spasitelj kojeg su očekivali. No, Ivan

je za sebe rekao da nije dostojan odriješiti remenje na obući Onoga koji dolazi poslije njega. On nije bio Svjetlo (Bog), nego je došao posvjedočiti za Svjetlo te se u potpunosti stavio u službu svjedočenja Isusa i njegova kraljevstva.

Što u životima ljudi donosi svjetlo, a što donosi mrak?

Što možeš učiniti da u svoj život i živote drugih ljudi uneseš više svjetla?

IZ EVANĐELJA PO IVANU

Evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«, on prizna; ne zanijeza, nego prizna: »Ja nisam Krist.«

Upitaše ga nato: »Što dakle? Jesi li Ilija?« Odgovori: »Nisam.« »Jesi li prorok?« Odgovori: »Ne.« Tada mu rekoše: »Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?« On odgovori: »Ja sam glas koji viče u pustinji: 'Poravnajte put Gospodnji!' – kako reče prorok Izaija.«